

POLJA

ČASOPIS ZA KULTURU, UMETNOST I DRUŠTVENA PITANJA

NOVI SAD - GODINA XXVI - CENA 20 DIN.

oktobar '80. broj 260

doneću ti cveće

dušan matic (1898 — 1980)

*Doneću ti cveće što raste u snovima
čudno razroko grdno i grdobno
doneću ti cveće usamljenika
snove onih kojima ljubav nije odgovorila*

*doneću ti cveće što raste u pustinjama
nepojamno otrovno opojno i slepo
doneću ti vatre što bukne u groznicama
vatre što se ne gase vatre od kojih se umire*

*doneću ti cveće što niče u močvarama
cveće od kojega se nećeš nikad da izlečiš
doneću ti mirise svih mora svih sahara
mirise od kojih se nikad nećeš da probudiš*

*doneću ti sve mržnje da risovi te one čuvaju
doneću ti sve maske da nevidljiva mi budeš
doneću ti nezajaženost svoju da u tebi zanavek gladije
doneću ti beskraj da se nikad više natrag ne povratiš*

*doneću ti sve navike teške griv ne da smire
ruke ti nemirne sve sumnje da vežu nestalno ti srce
doneću ti sve radosti jake kao začini istoka
da te slome i budeš tiha kao reka ponornica*

*doneću ti cveće naših nebesa
doneću ti cveće naše krvi
doneću ti nebo naše krvi
doneću ti krv našega cveća*

*doneću ti krv naših nebesa
doneću ti nebo našeg cveća
da kružiš u meni kao zvezde što u noći smešno i smeteno kruže
da si mi krvotok života da si mi krvotok smrti.*

Tematski blok: semiotika
(semiologija) teatra od
307 — 320 strane

Parametri pozorišne semiologije

umberto eko

COMPLAISANCE.

[face p. 7.

uslužnost

Želeo bih na samom početku, i s najvećim zadovoljstvom, da naznačim da je pozorište forma umetničkog komuniciranja koja mi je najstranija, upravo forma kojoj nikada nisam posvetio posebne studije i koja me je poslednjih godina — uostalom, iz potpuno slučajnih razloga — zaticala odsutnog i rasejanog. Ovakav uvod ne pravim ni sa žaljenjem niti iz srama, već, naprotiv, sa zadovoljstvom, i to s razloga metodološke efikasnosti: recimo da sam oduševljen što mogu da se žrtvujem poput zamorčeta radi uspeha ove rasprave. Drugim rečima, osećam se danas u istom položaju kao i Averoes, o kome nam pripoveda Horhe Luis Borhes u jednoj od svojih priča: Averoes je postavljao problem dramske radnje čiju je apstraktnu definiciju našao u Aristotela, ali za koju mu okolna kultura nije nikada pružila konkretan primer. Nije, dakle, bio u stanju, nastavlja Borhesova priča, da ustanovi pozorišnu radnju koju bi deca improvizovala pod njegovim prozorom igrajući se inkarnacije različitih ličnosti. Što se mene tiče, priznajem da se moja eksternost u odnosu na pozorište, umesto da odražava stav jednog »rasejanog« čoveka, ispoljava kao *Verfremdung*, tj. kao ravnodušnost koja uvodi

Ilukovni priloz i ovom broju: ilustracije iz knjige THE CHARACTERS OF THEOPHRASTOS. Izbor: Radostan Lazić

Acin * Amruš * Betetini * Eko * Gavrić * Hadž Ali * Kapetanović * Kot *
Kocevski * Pejčić * Radak * Simčić * Singer * Slavinska * Vegel * Zjomek